

sen, der til denne sluttede kreds fortalte om situationen; hvordan han var ved at blive trængt ud af sit parti, og hvordan Lasse Budtz var ved at overtage hans rolle.

Situationen var jo den, at da var der også en despotisk person og politiker, der hed Brezjnev, som havde opstillet sine SS20-raketter og stillet Danmark over for en trussel. Og så var der også det, som var temmelig afgørende: Der var kommet en borgerlig regering, og det vil sige, at Socialdemokratiet var kommet i opposition.

Kl. 12.00

Der oplevede man præcis den samme uvederhæftighed og svigten, som vi oplever nu, når der er en anden diktator, der fører sig frem netop under magtens fortegn.

Jeg må sige, der er grund til at prise sig lykkelig over, at der er nogen, der i denne situation tør handle og tage ansvaret for, at diktatoren standses. Og Socialdemokratiet burde stadig væk skamme sig over deres fortid i den retning.

(Kort bemærkning).

Frank Jensen (S):

Der er ingen her i Folketinget ej heller uden for dette hus, der er i tvivl om, at Saddam Hussein er en modbydelig diktator.

Nu kender jeg jo hr. Helge Adam Møller fra mange års samarbejde i Folketinget på det retspolitiske område, og jeg kender også hr. Helge Adam Møllers ønsker, som kommer til udtryk med meget manende beskrivelser i konkrete tilfælde, og jeg kan kun tage afstand fra alle de modbydeligheder, som Saddam Hussein gennemfører over for sin befolkning.

Jeg er jo et blandt mange folketingsmedlemmer, der har demonstreret imod det, ikke mindst når det har ramt den kurdiske befolkning. Der kunne jeg godt have ønsket mig lidt flere fra borgerlig side i de demonstrationer, når vi demonstrerede imod behandlingen af kurderne i det nordlige Irak.

Men nuvel, jeg beklikker ikke nogens holdning i det spørgsmål, jeg går ud fra, at alle – også borgerlige medlemmer, selv om man ikke møder op til demonstrationer – også tager frontal afstand fra Saddam Husseins behandling af det kurdiske mindretal i sin befolkning.

Nok har været nok i ganske lang tid. 12 år er fuldstændig uacceptabelt over for verdenssamfundet. Det er jo også derfor, at vi fra dansk side bakkede hundrede procent op om at speede op, om Sikkerhedsrådets resolution 1441. Det var et

vendepunkt i de seneste års optræden, og vi var glade for det.

Til gengæld vil vi så også give det den mulighed, og for os er kampen for freden 1 eller 2 måneder, som Hans Blix har sagt det. Hvorfor ikke, når vi nu – havde jeg nær sagt – er gået så langt? Vi er klar til den dag, der havde ligget en indstilling, som der gjorde i 1998 fra de daværende inspektører, som er gengivet i Udenrigsministeriets notat, at træffe samme beslutning som i 1998 med militær hjælp til at afvæbne Saddam Hussein.

Det har vi ikke fået mulighed for. Regeringen har kortsluttet processen. Det beklager vi dybt.

Til hr. Jens Hald Madsen: Jeg tror ikke, vi skal konkurrere her i Folketingssalen om at kunne beskrive forholdene. Lad os tage udgangspunkt i dem, der har været på stedet indtil i går: våbeninspektørerne.

Vi har her den tyske våbeninspektør, der er citeret for i går aftes i et telegram fra Ritzau/-Reuters at have sagt: »Jeg føler personligt, at hvis vi havde haft en måned mere, så ville det have været nok.« Det siger den tyske våbeninspektør, Bernd Birkicht.

Der er en anden inspektør, der siger: Vi trak os ud, og folk i Irak må lide. Jeg ønsker at vende tilbage. En tredje siger, at til slut viste de proaktivt samarbejde. Det er jo det, vi har oplevet de seneste uger, at Saddam Hussein for første gang i lang tid er begyndt at samarbejde med våbeninspektørerne. Det er derfor, Hans Blix og våbeninspektørerne har troet på, at man kunne gøre fremskridt.

Det ville vi selvfølgelig også kræve, at det var det, der var resultatet, hvis der var tale om en måned eller to mere, inden sagen skulle gøres endelig op i Sikkerhedsrådet efter resolution 1441.

(Kort bemærkning).

Jens Rohde (V):

Hr. Frank Jensen var heroppe og sige, at den danske statsminister bruger denne sag i et indenrigspolitisk spil. Så er det, jeg må spørge: Hvad i alverden skulle bevæggrundene dog være til det?

Hvem er det, som i sine argumenter bruger meningsmåling og folkestemning i den her sag? Ja, vi så bl.a. Socialdemokraternes formand gøre det i går på tv. Man henviste til den store modstand i den danske befolkning mod det her.

Kl. 12.05